

ת"פ 2510/07/19 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 2510-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין: כבוד השופט הישואם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל
ע"י עוה"ד ברק לקס

נגד

הנאשם - פלוני (עציר)
הובא באמצעות שב"ס
באמצעות עוה"ד חי אוזן

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ולכן הורשע בביצוען של העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**), איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין וכליאת שווא לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין. לא היה הסדר בין הצדדים לעניין העונש.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת היו במועדים הרלוונטיים לכתב האישום נשואים ולהם בן משותף בן חצי שנה והתגוררו יחד בדירה בתחומי העיר רמלה.
3. ביום 26.6.19, סמוך לשעה 23:53, בהיותם בדירה ועל רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו, אמר לה "אני יעשה לך משהו ואף אחד לא ידע מה עשיתי לך, אני אנקה אחריי" וחנק אותה. לאור מעשיו של הנאשם, ברחה המתלוננת לכיוון החדר. הנאשם נכנס לחדר, דחף את המתלוננת בחוזקה על המיטה, הפיל אותה על המיטה, חנק אותה באמצעות ידיו וסטר לה בפניה עד אשר החלה לדמם משפתיה ואף היכה אותה ברגלה.
4. עת קמה המתלוננת מהמיטה ובעודה מדממת מפיה, אמרה המתלוננת לנאשם כי בכוונתה להתקשר למשטרה, אז אמר הנאשם למתלוננת "אוי ואבוי לך אם תתקשרי, אם תתקשרי ואני אכנס לכלא את לא תראי את הילד שלך כמו שאני לא אראה אותו".

5. בהמשך, הנאשם נעל את דלת הדירה ולקח את המפתחות ובכך מנע מהמתלוננת לצאת מהדירה. מיד לאחר מכן, לקחה המתלוננת את הטלפון שברשותה והכניסה אותו לכיס מכנסייה, יצאה לעבר מרפסת הדירה ועברה למרפסת הצמודה של הדירה הסמוכה. משהבחין הנאשם במתלוננת, יצא אחריה למרפסת, תפס את המתלוננת בידה ודרש ממנה להיכנס לדירה. המתלוננת סירבה להיכנס ואמרה לנאשם כי עד שהוא לא יצא מהדירה, היא אינה חוזרת והוסיפה כי אם לא יניח לה, היא תקפוץ למטה.

טענות הצדדים לעונש

6. בא כוח המאשימה הפנה לרישום הפלילי של הנאשם ואשר אעמוד עליו בהרחבה בהמשך. כמו כן, ציין שמתחם העונש ההולם לאירוע מושא כתב האישום צריך לנוע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר בפועל וזאת בצירוף רכיבים נלווים בדמות מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס.

7. לעומת זאת, בא כוח הנאשם טען שלמרות שהנאשם תחילה כפר בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות והמתלוננת אף התייצבה לדיון, בסופו של יום, היא לא העידה והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בנוסף, ציין שמדובר ברף הנמוך של עבירות התקיפה ויש להסתפק בתקופת מעצרו בתיק זה.

מתחם העונש ההולם

8. **מדיניות הענישה הנוהגת.** למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של אלימות במשפחה שכוללות פגיעה פיזית משמעותית בקורבן העבירה, אפנה לפסיקה שלהלן של בית המשפט העליון:

א. רע"פ 226/17 **מסיקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.3.17). תיק זה נדון בפני בית המשפט השלום ברמלה. כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם מנה שמונה אישומים. לאחר שמיעת הראיות הוא הורשע בארבעה מהם. אפרט את האישומים שבהם הורשע. באישום הראשון, הוא סטר לאשתו ומשך בשערה. באישום השלישי, שפך עליה כוס יין וסטר לה. באישום החמישי, הוא היכה את אשתו בראשה באמצעות כיסא וגרם לה לחתך שהצריך סגירתו עם סיכה. באישום השביעי, חבט בה באגרופו וגרם לה לסימן שחור בעין, איים עליה ודקר אותה באמצעות מספריים. בבית המשפט השלום נקבע שמדובר ב-"אירוע אחד" ושמתחם העונש ההולם נע בין **9 ועד 24 חודשים**. על הנאשם הושתו **12 חודשי מאסר בפועל**. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.5.15). המבקש הורשע בשלושה אישומים בביצוען של העבירות הבאות: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. על פי עובדות כתב האישום, במקרים שונים תקף המבקש את בת זוגו בכך

שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה. באירוע נוסף הפשיל את מכנסיה של המתלוננת והיכה בישבנה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל והשית עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 5,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 7513/12 **מרעי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.10.12). המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. על פי עובדות כתב האישום, המבקש הטיח את אשתו על מיטתם, התיישב עם בטנה ולפת את צווארה בידיו. לאחר מכן היכה המבקש את המתלוננת באמצעות מקל מטאטא ברגליה, בידיה ובגבה, עד שמקל המטאטא נשבר מעוצמת המכות והמתלוננת הוטחה ארצה. בשלב זה, המשיך המבקש במעשיו, נשך את המתלוננת בגבה, חבט את ראשה בפינת מיטתם ולפת את צווארה בשנית בעודה שרועה על רצפת החדר. בשלב מסוים, הצטרפו למעשי התקיפה כמה מבני משפחתו של המבקש. כתוצאה מהמעשים האמורים נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בידיה, ברגליה, בגבה ובראשה. בית משפט השלום השית עליו 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, תוך התייחסות לעובדה שהמתלוננת היתה מעוניינת להמשיך להתגורר עימו ושרות המבחן המליץ שלא להטיל עליו מאסר בפועל. המדינה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחוזי. הערעור התקבל והושתו על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. ע"פ 4245/13 **ג'רבאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.8.13). המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות על ידי בית המשפט המחוזי בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות כתב האישום, המערער דרש מאשתו כי תפסיק לצעוק על הילדים ואז נטל מקל הליכה מעץ והחל להכות אותה בחוזקה בכל חלקי גופה. כתוצאה מכך נגרמו לאשתו שבר בקרסול, נפיחות ושטף דם בשוק ובכתף. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ועד 3 שנות מאסר. לחומרא, למערער היה עבר פלילי שכלל שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות ולקולא, סבל מנכות ובני הזוג חזרו להתגורר יחדיו. בית משפט המחוזי השית עליו 14 חודשי מאסר בפועל וערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

9. בעת קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע מושא כתב האישום לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

א. **מידת הנזק:** בא כוח המאשימה הציג בפני בית המשפט תמונות בצבע של המתלוננת בתחנת המשטרה מיד לאחר האירוע מושא כתב האישום ובהן רואים בבירור את הדימום והנפיחות בשפתייה בעקבות המכות שספגה מהנאשם בפניה וכן גם את החבלה שנותרה על רגלה (ת/4). סוג החבלות שנגרמו למתלוננת הם בגדר נסיבות לחומרה ומלמדות על מידת הנזק שנגרם למתלוננת.

ב. **מידת האשם:** לעבירת התקיפה התלוו גם עבירות של כליאת שווא ואיומים. הנאשם הזהיר את המתלוננת שמא תרהיב עוז בנפשה ותתלונן נגדו במשטרה. כמו כן, הוא נעל אותה בתוך הדירה בעוד היא בורחת לנפשה למרפסת של דירת השכנים ואף מצהירה על כוונה לקפוץ מהמרפסת על מנת להמשיך לנוס מהנאשם וזאת היה ולא יעזוב אותה לנפשה. העבירות הנלוות של איומים וכליאת שווא מלמדות על מידת אשם גבוהה בביצוע עבירת התקיפה.

10. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאירוע מושא כתב האישום נע בין 10 ועד 22 חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס כספי.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

11. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון **לקולא:** את ההודאה של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, וזאת על אף שהדבר נעשה במועד ההוכחות שנקבע ושאליו התייצבה המתלוננת, אך בסופו של יום, נחסכה עדותה בעת שהודה בכתב האישום המתוקן.

12. כמו כן, לקחתי בחשבון **לחומרא:** את עברו הפלילי של הנאשם שכולל חמש הרשעות קודמות, כאשר בשתיים מהן מדובר בעבירות של אלימות במשפחה וקורבן העבירות בשתי ההרשעות היא אותה מתלוננת מושא כתב האישום שבפני. להלן שתי הרשעותיו בעבירות של אלימות במשפחה כלפי אותה מתלוננת:

א. ההרשעה הראשונה היא משנת 2013 ומתייחסת לשלושה אירועים נפרדים של תקיפת בת זוג ואיומים (ת/3) (להלן: **ההרשעה הראשונה**). בהרשעה זו הושתו על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. למרות זאת, הנאשם לא הורתע מלהמשיך ולתקוף את המתלוננת לאחר סיום ריצוי עבודות השירות, וכך נולד התיק מושא ההרשעה השנייה.

ב. ההרשעה השנייה היא משנת 2015 ובה הנאשם נדון לעונש סופי של שישה חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח (ת/2) (להלן: **ההרשעה השנייה**). עדיין, ולמרות שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח, הנאשם לא הורתע מלהמשיך להכות את המתלוננת לאחר שחרורו ממאסרו, וכך נולד התיק שבפני.

13. בנסיבות אלה, עברו הפלילי של הנאשם בעבירות של אלימות כלפי אותה בת זוג, הוא נתון לחומרה שיש לייחס לו משקל נכבד בעת גזירת דינו בתיק הנוכחי. בהרשעה הראשונה בית המשפט השית עליו עונש מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות ונמנע מלהשית עליו מאסר בפועל. בהרשעה השנייה בית המשפט השית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה קצרה ונמנע מלהשית עליו עונש מאסר בפועל לתקופה ארוכה. על כן, במסגרת ההרשעה הנוכחית, אין מנוס מעונש מאסר שהוא משמעותית חמור

יותר מזה שהושת עליו בהרשעה השנייה, וזאת מטעמי גמול והרתעה.

14. כמו כן, לאור העובדה שמדובר בתיק השלישי של תקיפת אותה בת זוג תוך גרימת חבלות, אין מנוס מקביעת מאסר על תנאי מחמיר ואשר יתייחס באופן ספציפי לעבירות אלימות כלפי בת זוג, וזאת בנוסף למאסר על תנאי כללי קצר יותר בגין עבירות של אלימות שלא כנגד בת זוג. התכלית של מאסר על תנאי מחמיר יותר ושיתייחס באופן ספציפי לעבירות אלימות כלפי בת זוג, היא התקווה שהנאשם יימנע מלחזור לסורו ולתקוף שוב את המתלוננת.

15. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 26.6.19 ועד היום.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, לא יבצע הנאשם עבירת אלימות כלפי בת זוג, לרבות איומים. המאסר על תנאי יחול גם על ניסיון לבצע את העבירה האמורה.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, לא יבצע הנאשם עבירת אלימות שאיננה כלפי בת זוג, לרבות איומים. המאסר על תנאי יחול גם על ניסיון לבצע את העבירה האמורה.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך של 8,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.2.20 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך של 5,000 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.20 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

16. מן הראוי שהמתלוננת, בהיותה קורבן עבירה, תהיה מודעת לתוצאה הסופית של ההליך הפלילי שהתנהל נגד הנאשם. על כן, המאשימה תבצע מסירה אישית למתלוננת של כתב האישום המתוקן, של הכרעת הדין ושל גזר הדין.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז כסלו תש"פ, 25 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.